

Al Plenari Municipal

"Si l'aigua cau, tot floreix", deia Manuel De Pedrolo. I ho deia perquè l'aigua és un element escàs i valuós, imprescindible per a la vida, que fins i tot va ser declarada un dret humà per l'ONU el 2010. Malgrat tot, l'aigua, avui, a casa nostra i des de ja fa dies, és bàsicament una font de negoci milionari per uns pocs. A l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), Agbar controla el subministrament domiciliari de l'aigua mitjançant l'empresa mixta Aigües de Barcelona (Agbar 70%, Criteria –La Caixa– 15% i participada per l'AMB en un 15%). Juntament amb Aigües de Barcelona, també SOREA, filial d'Agbar participa en el repartiment de les concessions privades de la gestió de l'aigua.

Durant aquest primer any de legislatura municipal no s'han pogut constatar passos evidents, cap a la internalització del servei de subministrament d'aigua en baixa, tot i les declaracions públiques en aquest sentit efectuades per alguns membres del govern municipal.

El TSJC ha dictat en primera instància la sentència que anul·la el règim de l'empresa mixta creada a l'any 2012. Aquesta sentència facilita el procés d'internalització del servei que presta Aigües de Barcelona. Al marge de la sentència cal donar passos concrets per treballar en la línia de la gestió pública de l'aigua.

La gestió de l'aigua sota les grans corporacions ha portat a la vulneració de drets de les persones però també dels nostres ecosistemes. És per això que només amb una gestió totalment pública i directa pels ajuntaments es pot assegurar un servei de qualitat. Mitjançant la gestió municipal del servei de subministrament d'aigua podem garantir:

- 1.- Control popular de la gestió de l'aigua: L'aigua és un bé essencial que afecta la vida de les persones i els ecosistemes; i és per això que cal garantir la participació de veïnes i entitats en la presa de decisions del servei, així com la transparència necessària per al control públic del servei.
- 2.- Aigua de major qualitat i a menor preu: Amb la gestió directa, el que ara són beneficis milionaris que es queden les empreses, seran diners que serviran per garantir una millor qualitat de l'aigua i del servei, la millora de la xarxa i preus més assequibles per la població.
- 3.- L'aigua per tothom: En tant que l'aigua és un bé comú i ha estat declarada un Dret Humà indispensable per a la vida, la falta de recursos econòmics de les famílies de les classes populars no ha de ser un motiu de tall de

subministrament. Això només serà possible amb una gestió pública i directa en lloc d'una gestió basada en beneficis/guanys econòmics.

4.- Els ajuntaments, com institució més propera a la ciutadania i les persones, ha de tenir control directe dels béns imprescindibles per a la vida i mantenir-los al marge de la mercantilització.

5.- Sostenibilitat ecològica: els recursos hídrics no poden estar sotmesos a la dinàmica empresarial privada ni gestionats de forma deslligada de l'aigua per ús de boca. Per això la gestió tindrà en compte la salut dels ecosistemes alhora que s'establiran preus progressius per consum gravant l'ús de piscines, equipaments turístics, segones residències, grans indústries, etc. i duent a terme una gestió integral del cicle de l'aigua.

6.- Els drets laborals dels treballadors: Com operaris municipals, els treballadors estaran sotmesos al règim públic que garanteix millors condicions i menor precarietat.

7.- Sobirania sobre el territori: La construcció d'un futur estat independent no és possible mentre els béns bàsics i fonamentals per a la vida, com l'aigua, estiguin en mans d'empreses privades transnacionals, que tenen com objectiu el seu benefici empresarial privat.

Cada vegada més ciutats, regions i països decideixen recuperar la gestió pública de la gestió de l'aigua i del sanejament. Entre elles, hi destaquen ciutats tan rellevants com París, Nàpols, Budapest, Atlanta, Buenos Aires, Berlín i La Paz. A Catalunya, per exemple les poblacions de Mataró, Manresa, Montornès del Vallès o Arenys de Munt han recuperat aquest servei en els darrers anys.

Ates els punts anteriors cal començar a treballar el canvi de model de gestió actual, empresa mixta metropolitana, a la gestió pública directa, ja sigui municipal, mancomunat o metropolità.

Ates l'anteriorment exposat, presentem la següent

Proposició

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda:

1. Obrir una línia de treball que inclogui mecanismes de participació, i si s'escau un grup d'estudi i seguiment, en el termini d'un mes, per la gestió totalment pública i directa del servei de subministrament domiciliari d'aigua.
2. Organitzar una audiència pública per sotmetre a informació i debat ciutadà el model de gestió de l'aigua a la ciutat, que compti amb la presència de persones i col·lectius especialitzats en la qüestió, així com dels agents que actualment gestionen el servei.

3. Dotar de pressupost econòmic la línia de treball de cara a elaborar els informes tècnics i/o jurídics pertinents per desenvolupar la internalització del servei.

4. Fixar un calendari per desenvolupar el procés de recuperació de la gestió totalment pública i directa de l'aigua, assumint-ne la gestió municipal, mancomunada o metropolitana.

Mª José Lecha i González

A 24 de novembre de 2016, Barcelona (Països Catalans)
